

H1 347 JERUSHALAIM SHEL ZAHAV

(Naomi Shemer) Kultainen Jerusalem

(päivitetty 8.10.2019)

1 HEPREA, LAULUT, <https://gen.fi/h1.html>

H1 LAULUT 326–350, <https://gen.fi/h1-326-350.html>

H1 347 Jerushalaim shel zahav (Naomi Shemer) Kultainen Jerusalem
<https://gen.fi/h1-347.html>

SISÄLLYSLUETTELO

1. Jerushalaim shel zahav
2. Sanastoa
3. Raamatunkohta Tanachista (5. Moos. 12:11)
4. Lukukappaleet Pyhästä Raamatusta

1. JERUSHALAIM SHEL ZAHAV

Naomi Shemer 1967, <https://gen.fi/h1a-shemer.html>

1
אֲוִיר-הָרִים צָלוּל כַּיָּיִן,
וְרֵיחַ-אֲרָנִים
נִשָּׂא בְרוּחַ-הָעֶרְבִים
עַם קוֹל-פְּעֻמוֹנִים.

וּבְתַרְדֵּמַת-אֵילָן וְאֶבֶן,
נִשְׁבּוּיָהּ בְּחִלּוּמָהּ,
הָעִיר אֲשֶׁר בְּדָד יוֹשְׁבֹת
וּבְלִבָּהּ חוֹמָה.

פְּזֻמוֹן:

יְרוּשָׁלַיִם נְשֵׁל זָהָב
 וְנֶשֶׁל נְחֹשֶׁת וְנֶשֶׁל אֹר,
 הֲלֹא לְכָל-נְשִׂירֶיךָ אֲנִי כְּנוֹר?

2 אֵיכָה יִבְשׁוּ בִּזְרוֹת-הַמַּיִם,
 כִּכְרֵה-נְשׁוּק רִיקָה.
 וְאִין פּוֹקֵד אֶת-הַר-הַבַּיִת
 בְּעִיר הָעֵתִיקָה.

וּבְמַעְרוֹת, אֲנֹשֶׁר בַּסֶּלַע,
 מִיִּלְלוֹת רוּחֹת.
 וְאִין יוֹרֵד אֶל יַם-הַמֶּלַח
 בְּדַרְךְ-יְרִיחוֹ.

3 אַךְ בְּבוֹאֵי הַיּוֹם לְנֹשִׂיר לָךְ
 וְלָךְ לְקֹנֶשֶׁר כְּתָרִים.
 קִטְנֹתִי מִצְעִיר-בְּנֶיךָ
 וּמֵאַחֲרוֹן-הַמְּשׁוֹרְרִים.

כִּי נִשְׁמַךְ צוֹרֵב אֶת-הַשְּׂפָתַיִם
 כְּנֹשִׂיקַת-שָׂרָף.
 אִם אֲשַׁכְּחֶךָ, יְרוּשָׁלַיִם,

אֲשֶׁר כָּלָה זָהָב.

4 קִזְרָנוּ אֶל בּוֹרוֹת-הַמַּיִם,
לְשׁוֹק וְלִכְפָּר.
שׁוֹפָר קוֹרָא בְּהַר-הַבַּיִת
בְּעִיר הָעֵתִיקָה.

וּבְמַעְרוֹת, אֲשֶׁר בְּטֹלַע,
אֶלְפֵי-שָׂמֶשׁוֹת זוֹרְחוֹת.
נָשׁוּב, נִירַד אֶל יַם-הַמֶּלַח
בְּדַרְדַּר-יְרִיחוֹ.

1 אוויר הרים צלול כיון,
וריה אורנים
נישא ברוח הערבים
עם קול פעמונים.

ובתרדמת אילן ואבן,
שבוייה בחלומה,
העיר אשר בדד יושבת
ובליבה חומה.

פזמון:

ירושלים של זהב
 ושל נחושת ושל אור,
 הלא לכל שירייד אני כינור?

2 איכה יבשו בורות המים,
 כיכר השוק ריקה.
 ואין פוקד את הר הבית
 בעיר העתיקה.

ובמערות, אשר בסלע,
 מייללות רוחות.
 ואין יורד אל ים המלח
 בדרך יריחו.

3 אך בבואי היום לשיר לך
 ולך לקשור כתרים.
 קטונתי מצעיר בנייד
 ומאחרון המשוררים.

כי שמך צורב את השפתיים
 כנשיקת שרף.

אם אשכחך, ירושלים,
אשר כולה זהב.

חזרנו אל בורות המים, 4
לשוק ולכיכר.
שופר קורא בהר הבית
בעיר העתיקה.

ובמערות, אשר בסלע,
אלפי שמשות זורחות.
נשוב, נרד אל ים המלח
בדרך יריחו.

1. Avir harim tsalul kajajin,
vereach oranim
nisa beruach ha'arbajim
im kol pa'amonim.

Uvtardemat ilan vaeven,
shvuja bachaloma,
ha'ir asher badad joshevet,
uveliba choma.

Jerushalajim shel zahav
veshel nechoshet veshel or,
halo lechol shirajich ani kinor?

2. Eicha javshu borot hamajim,
kikar hashuk reika.
Ve'ein poked et Har haBajit
ba'ir ha'Atika.

Uvam'arot, asher basela,
mejalelot ruchot.
Ve'ein jored el Jam haMelach
bederech Jericho.

3. Ach bevo'i hajom lashir lach
velach likshor ktarim.
Katonti mitse'ir banajich
umeacharon hamshorerim.

Ki shmech tsorev et hasfatajim
kinshikat saraf.
Im eshcachech, Jerushalajim,
asher kula zahav.

4. Chazarnu el borot hamajim,
lashuk velakikar.
Shofar kore baHar haBajit
ba'ir ha'atika.

Uvam'arot, asher basela,
alfei shmashot zorchot.
Nashuv, nered el Jam haMelach
bederech Jericho.

1. Vuorien ilma on kirkas kuin viini,
ja mäntyjen tuoksu
kantautuu iltahämärän tulessa
soittokellojen äänen kanssa.

Puun ja kiven talvihorroksessa,
uneensa vangittuna,
on kaupunki joka on yksin,
ja sen sydämessä on muuri.

Kertosäe:

Kullan Jerusalem
ja pronssin ja valon,
enkö olisi soitin kaikille sinun lauluillesi?

2. Kuinka ovatkaan kuivuneet vesikaivot,

toriaukio on tyhjä.
Ja kukaan ei käy Tempelivuorella
Vanhassakaupungissa.

Ja luolissa, jotka ovat kalliossa,
ulvovat tuulet.
Ja kukaan ei kulje alas Kuollemerelle
Jerikon-tietä pitkin.

3. Mutta minä tulen tänään laulamaan sinulle,
ja solmimaan sinulle sepeleet.
Olen tullut pienimmäksi vähäisimmistä lapsistasi
ja viimeisimmäksi runoilijoistasi.

Sillä sinun nimesi polttaa huuliani
kuin serafin suudelma.
Jos unohdan sinut, Jerusalem,
joka on kokonaan kultaa.

4. Olemme palanneet vesikaivojen luokse,
torille ja aukiolle.
Shofar kutsuu Tempelivuorella
Vanhassakaupungissa.

Ja luolissa, jotka ovat kalliossa,
nousevat tuhannet auringot.
Palaamme, kuljemme alas Kuollemerelle
Jerikon-tietä pitkin.

2. SANASTOA (luonnos)

פְּזָמוֹן mask. MH(L) kertosäe
H2 פָּזַם pazam MH(L) laulaa
<https://gen.fi/h2-pzm.html>

יְרוּשָׁלַיִם [יְרוּשָׁלַיִם]

יְרוּשָׁלַיִם erisn. paik. n. 2 000 eKr. (2x, H7751, 1. Moos. 14:18, Ps. 76:3)
akk. Urusalim (akk. n. 1200 eKr.), "rauhan perustus, opetus tai kaupunki"

שֵׁל omistuspartikkeli
= engl. of, ruotsi av, saksan von, ranskan de

אֲשֶׁר pron. joka, mikä + לְ prep.

זָהָב mask. kulta, kuninkaan ja Jumalan väri ja metalli, kaikkein arvokkain

זָהוּב adj. kultainen, kullanvärinen

צָהוּב adj. kuparinkeltainen, NH keltainen

קָדוֹשׁ adj. pyhä

כֶּסֶף mask. segol. hopea, raha, lunastuksen väri ja metalli

נְחֹשֶׁת fem. pronssi, tuomion ja rangaistuksen väri ja metalli

וְ konj. (n. 50 000x) ja, mutta וְ וְ וְ וְ וְ וְ וְ

וְ mask. (13x) ripustuskoukku, naula *וְהָרָה liittää yhteen

אוֹר mask. valo

הֲלֵא eikö

הֲ kysymyspartikkeli -ko, -kö

לֹא kieltos. ei

לֹאֶהָ väsyt, torjua, kieltää tulevaisuus

לֵאָה erisn. fem. Lea, "väsynyt, torjutuksi tullut"

לְ prep. -lle, -lla, jotakin varten, lyhentynyt לְ-prepositiosta, kohti, luo

לְהָרָה j. nostaa käsi, v. vanhoa, kirotta, valittaa

אל mask. jumala, Jumala

√עלה nousta tai kohota ylöspäin

עליה fem. BH kattohuone, PBH nouseminen, NH pyhiinvaellus
Jerusalemiin, juutalaisen maahanmuutto Israeliin

כל- kol kaikki, koko, jokainen

√כלל olla täydellinen, olla täydellisen kaunis

כלה fem. morsian, "täydellisen kaunis"

vrt. קול mask. ääni

קהל mask. ääntä aiheuttava joukko, seurakunta,
"äänellä kokoon kutsuttu"

קהילה fem. seurakunta

שיר mask. laulu

√שרה laulaa

שיר-השירים Laul. 1. (Kork. V.)

סיר-הסירים kattiloiden kattila! pottien potta! purkkien purkki!

יָיְ-áich suff. yks. 2. fem.

omistettavana enemmän kuin yksi, sinä nainen omistat monta

אלהים sinun fem. (kolmiyhteinen) Jumalasi

אני pers.pron. minä אנכי pitempi, klassinen muoto

כנור mask. kielisoitin, NH viulu

כנרת erisn. paik. Kinneret, Gennesaret, Tiberiaan meri tai järvi

3. JAE TANACHISTA (5. Moos. 12:11)

4. LUKUKAPPALEET PYHÄSTÄ RAAMATUSTA

Ilm. 21:1–8 (H1 347A)

1 Minä näin uuden taivaan ja uuden maan; sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa ovat kadonneet, eikä merta enää ole.

2 Pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, minä näin laskeutuvan alas taivaasta Jumalan luota, valmistettuna niin kuin morsian, miehellensä kaunistettu.

3 Minä kuulin suuren äänen valtaistuimelta sanovan: "Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Hän on asuva heidän keskellensä, ja he ovat hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa.

4 Hän on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä, eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt."

5 Valtaistuimella istuva sanoi: "Katso, uudeksi minä teen kaikki." Hän sanoi: "Kirjoita, sillä nämä sanat ovat vakaat ja todet."

6 Hän sanoi minulle: "Se on tapahtunut. Minä olen Alfa ja Oomega, Alku ja Loppu. Minä annan janoavalle elämän veden lähteestä lahjaksi.

7 Joka voittaa, on tämän perivä, ja minä olen oleva hänen Jumalansa, ja hän on oleva minun poikani.

8 Mutta pelkurien, epäuskoisten, saastaisten, murhaajien, huorintekijöiden, velhojen ja epäjumalanpalvelijoiden sekä kaikkien valehtelijoiden osa on oleva siinä järvessä, joka tulta ja tulikiveä palaa; tämä on toinen kuolema."

Ilm. 21:9–14 (H1 347B)

9 Ja tuli yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli ne seitsemän maljaa täynnä seitsemää viimeistä vitsausta, ja puhui minun kanssani sanoen: "Tule tänne, minä näytän sinulle morsiamen, Karitsan vaimon."

10 Ja hän vei minut hengessä suurelle ja korkealle vuorelle ja näytti minulle pyhän kaupungin, Jerusalemin, joka laskeutui alas taivaasta Jumalan tyköä,

11 ja siinä oli Jumalan kirkkaus; sen hohto oli kaikkein kalleimman kiven kaltainen, niin kuin kristallinkirkas jaspis-kivi;

12 siinä oli suuri ja korkea muuri, jossa oli kaksitoista porttia ja porteilla kaksitoista enkeliä, ja niihin oli kirjoitettu nimiä, ja ne ovat Israelin lasten kahdentoista sukukunnan nimet;

13 idässä kolme porttia ja pohjoisessa kolme porttia ja etelässä kolme porttia ja lännessä kolme porttia.

14 Ja kaupungin muurilla oli kaksitoista perustusta, ja niissä Karitsan kahdentoista apostolin kaksitoista nimeä.

Ilm. 21:15–21 (H1 347C)

15 Ja sillä, joka minulle puhui, oli mittasauvana kultainen ruoko, mitatakseen kaupungin ja sen portit ja sen muurin.

16 Ja kaupunki oli neliskulmainen, ja sen pituus oli yhtä suuri kuin sen leveys. Ja hän mittasi sillä ruo'olla kaupungin: se oli kaksitoista tuhatta vakomittaa. Sen pituus ja leveys ja korkeus olivat yhtä suuret.

17 Ja hän mittasi sen muurin: se oli sata neljäkymmentä neljä kyynärää, ihmismitan mukaan, joka on enkelin mitta.

18 Ja sen muuri oli rakennettu jaspiksesta, ja kaupunki oli puhdasta kultaa, puhtaan lasin kaltaista.

19 Ja kaupungin muurin perustukset olivat kaunistetut kaikkinaisilla kalliilla kivillä; ensimmäinen perustus oli jaspis, toinen safiiri, kolmas kalsedoni, neljäs smaragdi,

20 viides sardonyksi, kuudes karneoli, seitsemäs krysoliitti, kahdeksas berylli, yhdeksäs topaasi, kymmenes krysopraasi, yhdestoista hyasinttikivi, kahdestoista ametisti.

21 Ja ne kaksitoista porttia olivat kaksitoista helmeä;

kukin portti oli yhdestä helmestä;
ja kaupungin katu oli puhdasta kultaa, ikään kuin läpikuultavaa lasia.

Ilm. 21:22–27 (H1 347D)

22 Mutta temppeliä minä en siinä nähnyt;
sillä Herra Jumala, Kaikkivaltias, on sen temppeli, ja Karitsa.

23 Eikä kaupunki tarvitse valoksensa aurinkoa eikä kuuta;
sillä Jumalan kirkkaus valaisee sen, ja sen lamppu on Karitsa.

24 Ja kansat tulevat vaeltamaan sen valkeudessa,
ja maan kuninkaat vievät sinne kunniansa.

25 Eikä sen portteja suljeta päivällä, ja yötä ei siellä ole,

26 ja sinne viedään kansojen kunnia ja kalleudet.

27 Eikä sinne ole pääsevä mitään epäpyhää eikä ketään kauhistusten tekijää
eikä valehtelijaa, vaan ainoastaan ne, jotka ovat kirjoitetut Karitsan
elämänkirjaan.

Ilm. 22:1–5 (H1 347E)

1 Ja hän näytti minulle elämän veden virran, joka kirkkaana kuin kristalli
juoksi Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta.

2 Keskellä sen katuja ja virran molemmilla puolilla oli elämän puu, joka
kantoi kahdettoista hedelmät, antaen joka kuukausi hedelmänsä, ja puun
lehdet ovat kansojen tervehtymiseksi.

3 Eikä mitään kirousta ole enää oleva. Ja Jumalan ja Karitsan valtaistuin on
siellä oleva, ja hänen palvelijansa palvelevat häntä

4 ja näkevät hänen kasvonsa, ja hänen nimensä on heidän otsissansa.

5 Eikä yötä ole enää oleva, eivätkä he tarvitse lampun valoa tai auringon
valoa, sillä Herra Jumala on valaiseva heitä, ja he hallitsevat aina ja
iankaikkisesti.

Ilm. 22:6–9 (H1 347F)

6 Ja hän sanoi minulle: "Nämä sanat ovat vakaat ja todet, ja Herra, profeettain henkien Jumala, on lähettänyt enkelinsä näyttämään palvelijoilleen, mitä pian tapahtuman pitää.

7 Ja katso, minä tulen pian. Autuas se, joka ottaa tämän kirjan ennustuksen sanoista vaarin!"

8 Ja minä, Johannes, olen se, joka tämän kuulin ja näin. Ja kun olin sen kuullut ja nähnyt, minä lankesin maahan kumartuakseni sen enkelin jalkojen eteen, joka tämän minulle näytti.

9 Ja hän sanoi minulle: "Varo, ettet sitä tee; minä olen sinun ja sinun veljiesi, profeettain, kanssapalvelija, ja niiden, jotka ottavat tämän kirjan sanoista vaarin; kumartaen rukoile Jumalaa".

Ilm. 22:10–16 (H1 347G)

10 Ja hän sanoi minulle: "Älä lukitse tämän kirjan profetian sanoja; sillä aika on lähellä.

11 Vääryyden tekijä tehköön edelleen vääryyttä, ja joka on saastainen, saastukoon edelleen, ja joka on vanhurskas, tehköön edelleen vanhurskautta, ja joka on pyhä, pyhittyköön edelleen.

12 Katso, minä tulen pian, ja minun palkkani on minun kanssani, antaakseni kullekin hänen tekojensa mukaan.

13 Minä olen A ja O, ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu.

14 Autuaat ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi valta syödä elämän puusta ja he pääsisivät porteista sisälle kaupunkiin!

15 Ulkopuolella ovat koirat ja velhot ja huorintekijät ja murhaajat ja epäjumalanpalvelijat ja kaikki, jotka valhetta rakastavat ja tekevät.

16 Minä, Jeesus, lähetin enkelini todistamaan näitä teille seurakunnissa. Minä olen Daavidin juurivesa ja hänen suvustansa, se kirkas kointähti."

Ilm. 22:17–21 (H1 347H)

7 Ja Henki ja morsian sanovat: "Tule!" Ja joka kuulee, sanokoon: "Tule!" Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi.

18 Minä todistan jokaiselle, joka tämän kirjan profetian sanat kuulee: Jos joku panee niihin jotakin lisää, niin Jumala on paneva hänen päällensä ne vitsaukset, jotka ovat kirjoitetut tähän kirjaan;

19 ja jos joku ottaa pois jotakin tämän profetian kirjan sanoista, niin Jumala on ottava pois sen osan, mikä hänellä on elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, joista tässä kirjassa on kirjoitettu.

20 Hän, joka näitä todistaa, sanoo: "Totisesti, minä tulen pian.". Aamen, tule, Herra Jeesus!

21 Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien kanssa. [Aamen.]

Sananl. 4:20–27 (H1 347I)

20 Poikani, kuuntele minun puhettani, kallista korvasi minun sanoilleni.
 21 Älkööt ne väistykö silmistäsi, kätke ne sydämesi sisimpään;
 22 sillä ne ovat elämä sille, joka ne löytää, ja lääke koko hänen ruumiillensa.
 23 Yli kaiken varottavan varjele sydämesi, sillä sieltä elämä lähtee.
 24 Poista itsestäsi suun kavaluus, ja karkota luotasi huulten vääryys.
 25 Katsokoot sinun silmäsi suoraan, eteenpäin olkoon katseesi luotu.
 26 Tasoita polku jaloillesi, ja kaikki sinun tiesi olkoot vakaat.
 27 Älä poikkea oikeaan, älä vasempaan, väistä jalkasi pahasta.

Sananl. 5:1–7 (H1 347J)

1 Poikani, kuuntele minun viisauttani, kallista korvasi minun taidolleni
 2 ottaaksesi vaarin taidollisuudesta, ja huulesi säilyttäkööt tiedon.
 3 Sillä hunajaa tiukkuvat vieraan vaimon huulet, hänen suunsa on öljyä liukkaampi.
 4 Mutta lopulta hän on karvas kuin koiruoho, terävä kuin kaksiteräinen miekka.
 5 Hänen jalkansa kulkevat alas kuolemaan, tuonelaan vetävät hänen askeleensa.
 6 Ei käy hän elämän tasaista polkua, hänen tiensä horjuvat hänen huomaamattaan.
 7 Niinpä, lapset, kuulkaa minua, älkää väistykö minun suuni sanoista.

Sananl. 5:8–14 (H1 347K)

8 Pidä tiesi kaukana tuollaisesta äläkä lähesty hänen majansa ovea,
 9 ettet antaisi muille kunniaasi etkä vuosiasi armottomalle,
 10 ettei sinun tavarasi ravitsisi vieraita, sinun vaivannäkösi joutuisi toisen taloon
 11 ja ettet lopulta päätyisi huokailemaan ruumiisi ja lihasi riutuessa
 12 ja sanomaan: "Miksi minä kuritusta vihasin ja sydämeni halveksui nuhdetta?
 13 Miksi en kuullut neuvojeni ääntä, kallistanut korvaani opettajilleni?
 14 Olin joutua kokonaan turmion omaksi keskellä seurakunnan ja kansankokouksen."

Sananl. 5:15–23 (H1 347L)

- 15 Juo vettä omasta säiliöstäsi, sitä, mikä omasta kaivostasi juoksee.
 16 Vuotaisivatko sinun lähteesi kadulle, toreille sinun vesiojasi!
 17 Olkoot ne sinun omasi yksin, älkööt vierasten sinun kanssasi.
 18 Olkoon sinun lähteesi siunattu, ja iloitse nuoruutesi vaimosta.
 19 Armas peura, suloinen vuorikauris – hänen rintansa sinua aina riemulla ravitkoot, hurmaudu alati hänen rakkaudestaan.
 20 Miksi, poikani, hurmautuisit irstaaseen naiseen ja syleilisit vieraan vaimon povea?
 21 Sillä Herran silmien edessä ovat miehen tiet, ja hän tutkii kaikki hänen polkunsaa.
 22 Jumalattoman vangitsevat hänen rikoksensa, ja hän tarttuu oman syntinsä pauloihin.
 23 Kurittomuuteensa hän kuolee ja suistuu harhaan suuressa hulluudessaan.

Sananl. 6:1–5 (H1 347M)

- 1 Poikani, jos olet ketä lähimmäisesellesi taannut, lyönyt kättä vieraalle;
 2 jos olet kietoutunut oman suusi sanoihin, joutunut suusi sanoista kiinni,
 3 niin tee toki, poikani, pelastuaksesi tämä, koska olet joutunut lähimmäisesesi kouriin: Mene, heittäydy maahan ja ahdistista lähimmäistäsi;
 4 Älä suo silmillesi unta äläkä silmäluomillesi lepoa.
 5 Pelastaudu käsistä niin kuin gaselli, niin kuin lintu pyydystäjän käsistä.

Sananl. 6:6–11 (H1 347N)

- 6 Mene, laiska, muurahaisen tykö, katso sen menoja ja viisastu.
 7 Vaikka sillä ei ole ruhtinasta, ei päällysmiestä eikä hallitsijaa,
 8 se kuitenkin hankkii leipänsä kesällä ja kokoaa varastoon ruokansa elon aikana.
 9 Kuinka kauan sinä, laiska, makaat, milloinka nouset unestasi?
 10 Nuku vielä vähän, torku vähän, makaa vähän ristissä käsin,
 11 niin köyhyys käy päällesi niin kuin rosvo ja puute niin kuin aseistettu mies.

Sananl. 6:12–19 (H1 347O)

12 Kelvoton ihminen, väärä mies on se, joka kulkee suu täynnä vilppiä,
 13 silmää iskee, jaloillaan merkkiä antaa, sormillansa viitto,
 14 kavaluus mielessä, paha aina hankkii, riitoja rakentaa.
 15 Sen tähden hänen turmionsa tulee yhtäkkiä, tuokiossa hänet
 rusennetaan, eikä apua ole.
 16 Näitä kuutta Herra vihaa, ja seitsemää hänen sielunsa kauhistuu:
 17 ylpeitä silmiä, valheellista kieltä, käsiä, jotka vuodattavat viatonta verta,
 18 sydäntä, joka häijyjä juonia miettii, jalkoja, jotka kiireesti juoksevat
 pahaan,
 19 väärää todistajaa, joka valheita puhuu, ja riidan rakentajaa veljesten
 kesken.

Sananl. 6:20–26 (H1 347P)

20 Säilytä, poikani, isäsi käsky äläkä hylkää äitisi opetusta.
 21 Pidä ne aina sydämellesi sidottuina, kääri ne kaulasi ympärille.
 22 Kulkiessasi ne sinua taluttakoot, maatessasi sinua vartioikoot,
 herätessäsi sinua puhutelkoot.
 23 Sillä käsky on lamppu, opetus on valo, ja kurittava nuhde on elämän tie,
 24 että varjeltuisit pahasta naisesta, vieraan vaimon liukkaasta kielestä.
 25 Älköön sydämesi himoitko hänen kauneuttaan, älköönkä hän sinua
 katseillaan vangitko.
 26 Sillä porttonaisen tähden menee leipäkakkukin, ja naitu nainen
 pyydystää kallista sielua.

Sananl. 6:27–35 (H1 347Q)

27 Voiko kukaan kuljettaa tulta helmassaan, puvun häneltä palamatta?
 28 Voiko kukaan kävellä hiilloksella, jalkain häneltä kärventymättä?
 29 Samoin käy sen, joka menee lähimmäisensä vaimon luo: ei jää
 rankaisematta kukaan, joka häneen kajoaa.
 30 Eikö halveksita varasta, vaikka hän olisi nälissään varastanut
 hengentimikseen?
 31 Onhan hänen, jos tavataan, seitsenkertaisesti korvattava, annettava
 kaikki talonsa varat.
 32 Joka vaimon kanssa avion rikkoo, on mieletön; itsensä menettää, joka
 niin tekee.
 33 Hän saa vaivan ja häpeän, eikä hänen häväistystään pyyhitä pois.
 34 Sillä luulevaisuus nostaa miehen vihan, ja säälimätön on hän koston
 päivänä.

35 Ei hän huoli mistään lunastusmaksusta, ei suostu, vaikka kuinka lahjaasi lisää.

Sananl. 7:1–9 (H1 347R)

1 Poikani, noudata minun sanojani ja kätke mieleesi minun käskyni.
 2 Noudata minun käskyjäni, niin saat elää, säilytä opetukseni kuin silmäteräsi.
 3 Sido ne kiinni sormiisi, kirjoita ne sydämesi tauluun.
 4 Sano viisaudelle: "Sinä olet sisareni", kutsu ymmärrystä sukulaiseksi,
 5 että varjeltuisit irستاalta naiselta, vieraalta vaimolta, joka sanoillansa liehakoi.
 6 Sillä minä katselin taloni ikkunasta ristikon läpi,
 7 ja minä näin yksinkertaisten joukossa, havaitsin poikain seassa nuorukaisen, joka oli mieltä vailla.
 8 Hän kulki katua erään naisen kulmaukseen ja asteli hänen majaansa päin
 9 päivän illaksi hämärtyessä, yön aikana, pimeässä.

Sananl. 7:10–20 (H1 347S)

10 Ja katso, nainen tulee häntä vastaan, porton puvussa, kavalasydäminen.
 11 Hän on levoton ja hillitön, eivät pysy hänen jalkansa kotona;
 12 milloin hän on kadulla, milloin toreilla, ja väijyy joka kulmassa.
 13 Hän tarttui nuorukaiseen, suuteli häntä ja julkeasti katsoen sanoi hänelle:
 14 "Minun oli uhrattava yhteysuhri, tänä päivänä olen täyttänyt lupaukseni.
 15 Sen tähden läksin ulos sinua vastaan, etsiäkseni sinua, ja olen sinut löytänyt.
 16 Olen leposijalleni peitteitä levittänyt, kirjavaa Egyptin liinavaatetta.
 17 Vuoteeseeni olen pirskotellut mirhaa, aaloeta ja kanelia.
 18 Tule, nauttikaamme lemmestä aamuun asti, riemuitkaamme rakkaudesta.
 19 Sillä mieheni ei ole kotona, hän meni matkalle kauas.
 20 Rahakukkaron hän otti mukaansa ja tulee kotiin vasta täydenkuun päiväksi."

Sananl. 7:21–27 (H1 347T)

21 Hän taivutti hänet paljon houkuttelullaan, vietti liukkailla huulillansa:
 22 äkkiä hän lähti hänen jälkeensä, niin kuin härkä menee teuraaksi, niin kuin hullu jalkarautoissa kuritettavaksi,

23 niin kuin lintu kiiruhtaa paulaan; eikä tiennyt, että oli henkeänsä kaupalla, kunnes nuoli lävisti hänen maksansa.

24 Sen tähden, poikani, kuulkaa minua, kuunnelkaa minun suuni sanoja.

25 Älköön poiketko sydämesi tuon naisen teille, älä eksy hänen poluillensa.

26 Sillä paljon on surmattuja, hänen kaatamiaan, lukuisasti niitä, jotka hän on kaikki tappanut.

27 Hänen majastaan käyvät tuonelan tiet, jotka vievät alas tuonelan kammioihin.